

kommer til Anvendelse med Hensyn til det nævnte Baneanlæg. Halvdelen af Expropriationsomkostningerne udredes af Statskassen. For Statskassens Tilskud — Erstatningen til Expropriationen undtagen — vil der være at betinge samme Ret som for almindelige Aktier i vedkommende Baneanlæg, dog at derved ikke er udelukket, at der, om det maatte være nødvendigt, kan udstedes Preferenceaktier for et Beløb af indtil Halvdelen af Anlægskapitalen, saaledes at der af Nettoudbyttet — dette beregnet efter Fradrag af, hvad der efter Statutterne mulig skal henlægges til en Reservecfond — til disse Aktier forlods kan udbetales indtil 4 pCt. aarlig, forinden der betales noget Udbytte til de øvrige Aktier.

§ 3.

De i Lov Nr. 72 af 23de Mai 1873, § 2, 1ste Stykke, §§ 4, 5, 6, 7 og 8 indeholdte Forskrifter skulle ogsaa komme til Anvendelse paa de i nærværende Lov omhandlede Baneanlæg.

vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag af Berg:

Ny § 4.

Der tilføies Lovforslaget en ny § 4, saalydende:

Denne Lov træder i Kraft samtidig med Lov om Anlæg af en Jernbane fra Veile til eller forbi Give.

forkastedes med 63 Stemmer mod 5.

Lovforslagets Titel:

Forslag til Lov
om

Meddelelse af Concession til Anlæg og Benyttelse af en Sidebane til de danske Statsbaner fra Horsens til Lørring.

vedtoges uden Afstemning.

Lovforslagets Obergang til tredie Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag til Sagens tredie Behandling indkaldtes til Mandag Middag Kl. 1.

Den følgende Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Meddelelse af Conces-

sion til Anlæg og Benyttelse af en Jernbane fra Frederikshavn til Skagen.

(Lovforslaget findes i Tillæg C., Sp. 225 ff.)

Lovforslaget fattes under Forhandling.

Nyholm: Det høie Thing vil ikke finde det underligt, naar jeg tager Ordet for at anbefale denne Sag. For det Første har jeg næsten et Halvhundrede Aars Bekjendtskab til denne Egn derovre, og for det Andet vil jeg sige, at jeg, saa ofte der er givet mig Veilighed dertil, efter at jeg er kommen ind i Rigsdagen, har henledet saa vel Regeringens som Rigsdagens Tanke paa denne Sag; jeg har altid tilladt mig at opfordre Staten til at komme Fiskeriet til Hjælp, netop ved Anlæg af en Bane mellem Frederikshavn og Skagen. Jeg skal villig indrømme, at mine Udtalelser i de første Aaringer, naar jeg talte om denne Sag, altsid bleve modtagne med et Smil, der var Yngen, der kunde forstaa, at der kunde være Tale om at bygge en Bane alene til at føre med Fisk, ja selv den ærede Indenrigsminister har stillet sig skeptisk overfor denne Sag, men jeg tror, at man mere og mere er kommen til at se med et andet Blik paa denne Sag, i alt Fald vil jeg se et Bevis derfor i, at den ærede Indenrigsminister nu er kommen paa andre Tanker i saa Henseende. Jeg kan heller ikke undlade ved denne Leilighed at bringe ham Skagens varmeste Tak for den Energi, han har lagt ind for at føre Sagen over Landstingets farlige Skær. Som sagt, jeg betragter det som et Bevis for, at den Tanke, jeg saa tit har udtalt om, at der burde gjøres Noget for Skagen ved en Bane, nu er oppe, deri, at den ærede Indenrigsminister, der hidtil har stillet sig saa skeptisk overfor denne Sag, nu har kastet sig saa meget varmere over den. Der er kun een virkelig Wei, der fører til Skagen, den fører fra Frederikshavn og er $5\frac{1}{5}$ — $5\frac{1}{2}$ Mil lang. Den første lille Halvdel fra Frederikshavn er en flad chausseret Wei, meget god, den anden Halvdel, $2\frac{3}{4}$ Mil, er i høieste Grad sandet og fører gennem et temmelig ubeboet Drøkenland, gennem Lutter Klitter og Sand. Jeg vil tillade mig at sige, at man bliver i høieste Grad forbausset, naar man efter en anstrængende Tur ad den lange Route kommer ind til det lille venlige Skagen og her træffer næsten en lille Idyl, liggende i det øverste Nord. Man ser her en lille venlig